

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๑๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๒

เป็นปีที่ ๒๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาล
ยุติธรรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ กันยายน ๒๕๑๒

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรมซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ให้มีประธานศาลฎีกาประจำศาลฎีกาหนึ่งนาย และให้มีอธิบดีผู้พิพากษาประจำศาลอุทธรณ์ ศาลแพ่งและศาลอาญา ศาลละหนึ่งนาย กับให้มีรองประธานศาลฎีกา รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา ศาลละสองนายหรือกว่านั้นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเห็นสมควร

เมื่อตำแหน่งประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่งหรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาว่างลงหรือผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานศาลฎีกา หรือรองอธิบดีผู้พิพากษา แล้วแต่กรณี เป็น

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ กันยายน ๒๕๑๒

ผู้ทำการแทนชั่วคราว ถ้ามีผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอยู่ปฏิบัติหน้าที่มากกว่าหนึ่งนาย ก็ให้เป็นไปตามลำดับอาวุโส

ในกรณีที่ไม่มีอาจมีผู้ทำการแทนชั่วคราวได้ตามความในวรรคสอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจะกำหนดให้ผู้พิพากษานายหนึ่งของศาลนั้นหรือศาลใดศาลหนึ่งเป็นผู้ทำการแทนชั่วคราวก็ได้”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐ ทวิ แห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรม

“มาตรา ๑๐ ทวิ ให้รองประธานศาลฎีกา รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง หรือรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา มีอำนาจตามที่กำหนดไว้ใน (๑) และ (๒) ของมาตรา ๑๐ (๔) และให้มีหน้าที่เป็นผู้ช่วยประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง หรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา แล้วแต่กรณี ตามที่ประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง หรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา จะได้มอบหมาย”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ กันยายน ๒๕๑๒

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยปริมาณงานทั้งด้านการพิจารณาพิพากษาคดีและธุรการของศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ ศาลแพ่งและศาลอาญาได้เพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ แต่ผู้รับผิดชอบควบคุมดูแลงานของแต่ละศาลมีเพียงตำแหน่งเดียว ไม่มีผู้ช่วยปฏิบัติราชการ ทำให้ราชการของศาลดำเนินไปไม่สะดวกรวดเร็วเท่าที่ควร สมควรกำหนดให้มีตำแหน่งรองประธานศาลฎีกา และรองอธิบดีผู้พิพากษาชั้นในศาลอุทธรณ์ ศาลแพ่งและศาลอาญา เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ อันจะเป็นผลให้ราชการของศาลได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความรวดเร็ว จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม